Rachunek macierzowy – program 3

Ernest Roszak, Maksymilian Wojnar

1 Wstęp

W programie została zaimplementowana rekurencyjna LU faktoryzacja macierzy. Językiem implementacji jest Matlab.

2 Pseudokod rozwiązania

Definiujemy funkcję LuRecursive, która służy do rekurencyjnej LU faktoryzacji macierzy. Funkcja przyjmuje dwa argumenty: macierz A oraz parametr l, który określa poziom rekursji. W pierwszym kroku funkcja sprawdza rozmiar macierzy A – jeśli jest równy 1, to zwraca macierz L równą 1 oraz macierz U równą A. W przeciwnym wypadku macierz A jest dzielona na cztery podmacierze i wywoływane są na nich odpowiednie przekształcenia. Ostatecznie funkcja łączy podmacierze w macierze L oraz U, które są zwracane przez funkcję.

```
function Lurecursive(A, 1)
      n \leftarrow size(A, 1)
      if n = 1 then
            L \leftarrow 1
            U \leftarrow A
      else
            A_{11} \leftarrow A[1:n/2,1:n/2]
            A_{12} \leftarrow A[1:n/2,n/2+1:end]
            A_{21} \leftarrow A[n/2 + 1 : end, 1 : n/2]
            A_{22} \leftarrow A[n/2 + 1 : end, n/2 + 1 : end]
            [L_{11}, U_{11}] \leftarrow \text{LuRrecursive}(A_{11}, l)
            U_{11}^{-1} \leftarrow \text{INVERSION}(U_{11}, l)
            L_{21}^{11} \leftarrow A_{21} \cdot U_{11}^{-1}
L_{11}^{-1} \leftarrow \text{INVERSION}(L_{11}, l)
            U_{12}^{11} \leftarrow L_{11}^{-1} \cdot A_{12}
            S \leftarrow A_{22} - A_{21} \cdot U_{11}^{-1} \cdot L_{11}^{-1} \cdot A_{12}
            [L_{22}, U_{22}] \leftarrow \text{LuRrecursive}(S, l)
            L \leftarrow [L_{11}, 0];
            U \leftarrow [U_{11}, U_{12}]
U \leftarrow [U_{11}, U_{12};
                         0, U_{22}
```

```
end if return L, U end function
```

3 Pseudokod mnożenia oraz odwracania macierzy z poprzednich zadań

Definiujemy funkcję Inversion, która wykonuje rekurencyjne odwracanie macierzy A. Przypadek bazowy zachodzi dla rozmiaru macierzy równego 1, wtedy zwracana jest odwrotność macierzy 1×1 , czyli macierz $\left[\frac{1}{a_{1,1}}\right]$. W przeciwnym przypadku macierz A dzielona jest na cztery podmacierze. Dla dwóch z nich wywoływana jest funkcja Inversion. Następnie, przy pomocy rekurencyjnego mnożenia macierzy, obliczana jest macierz S. Obliczana jest również jej odwrotność, przy pomocy funkcji Inversion. Ostatnim krokiem jest obliczenie czterech podmacierzy B, ponownie z użyciem algorytmu rekurencyjnego mnożenia macierzy, po czym podmacierze są łączone w jedną macierz B, która jest ostatecznie zwracana przez funkcję.

```
function Inversion(A, l)
        n \leftarrow \text{Size}(A, 1)
        if n = 1 then
                B \leftarrow \frac{1}{4}
        else
                A_{11} \leftarrow A(1:n/2,1:n/2)
                A_{12} \leftarrow A(1:n/2,n/2+1:end)
                A_{21} \leftarrow A(n/2 + 1 : end, 1 : n/2)
                A_{22} \leftarrow A(n/2 + 1 : end, n/2 + 1 : end)
                A_{11}^{-1} \leftarrow \text{Inversion}(A_{11}, l)

A_{12}^{-1} \leftarrow \text{Inversion}(A_{12}, l)
                S_{22} \leftarrow A_{22} - A_{21} \cdot A_{11}^{-1} \cdot A_{12}

S_{22}^{-1} \leftarrow \text{Inversion}(S_{22}, l)
               B_{11} \leftarrow A_{11}^{-1} \cdot \left( I_{n/2} + A_{12} \cdot S_{22}^{-1} \cdot A_{21} \cdot A_{11}^{-1} \right)
B_{12} \leftarrow -A_{11}^{-1} \cdot A_{12} \cdot S_{22}^{-1}
B_{21} \leftarrow -S_{22}^{-1} \cdot A_{21} \cdot A_{11}^{-1}
B_{22} \leftarrow S_{22}^{-1}
                B \leftarrow [B_{11}, B_{12};
                              B_{21}, B_{22}
        end if
end function
```

Definiujemy funkcję Matmul, która wykonuje mnożenie macierzy A i B, używając jednej z dwóch metod w zależności od rozmiaru macierzy. Jako argumenty przyjmuje ona dwie macierze – A i B, oraz parametr l. Jeśli liczba wierszy A jest mniejsza lub

równa parametrowi l, funkcja korzysta z klasycznej metody mnożenia macierzy. W przeciwnym razie używamy rekurencyjnej metody Bineta.

Funkcja ${\tt ClassicMatmul}$ wykonuje klasyczne mnożenie macierzy. Jej argumentami są dwie macierze A i B. Dla każdego wiersza macierzy A oraz kolumny B funkcja oblicza iloczyn skalarny, a wynik jest zapisywany w odpowiednim miejscu macierzy C.

Funkcja BinetMatmul wykorzystuje rekurencyjną metodę mnożenia macierzy, która dzieli macierze A i B na cztery mniejsze podmacierze, następnie wykonuje operacje mnożenia na tych podmacierzach i sumuje je, aby utworzyć wynikową macierz C. Argumentami funkcji są macierze A i B, oraz parametr l. Proces jest powtarzany aż do osiągnięcia wartości parametru l, w którym funkcja przełącza się na klasyczną metode mnożenia macierzy.

```
function Matmul(A, B, l)
    if size(A, 1) \leq l then
        C \leftarrow ClassicMatmul(A, B)
    else
        C \leftarrow BinetMatmul(A, B, l)
    end if
    return C
end function
function ClassicMatmul(A, B)
    n, m \leftarrow size(A)
    m, k \leftarrow size(B)
    C \leftarrow \text{matrix of size } n \times k
    for a \leftarrow 1 to n do
        for b \leftarrow 1 to k do
            sum \leftarrow 0
            for c \leftarrow 1 to m do
                sum \leftarrow sum + A(a,c) \cdot B(c,b)
            end for
            C(a,b) \leftarrow sum
        end for
    end for
    return C
end function
function BINETMATMUL(A, B, l)
    n, m \leftarrow size(A)
    A_{11} \leftarrow A(1:n/2,1:m/2)
    A_{12} \leftarrow A(1:n/2,m/2+1:end)
    A_{21} \leftarrow A(n/2 + 1 : end, 1 : m/2)
    A_{22} \leftarrow A(n/2 + 1 : end, m/2 + 1 : end)
    m, k \leftarrow size(B)
    B_{11} \leftarrow B(1:m/2,1:k/2)
    B_{12} \leftarrow B(1:m/2,k/2+1:end)
    B_{21} \leftarrow B(m/2 + 1 : end, 1 : k/2)
```

```
\begin{split} B_{22} \leftarrow B(m/2+1:end,k/2+1:end) \\ C_{11} \leftarrow Matmul(A_{11},B_{11},l) + Matmul(A_{12},B_{21},l) \\ C_{12} \leftarrow Matmul(A_{11},B_{12},l) + Matmul(A_{12},B_{22},l) \\ C_{21} \leftarrow Matmul(A_{21},B_{11},l) + Matmul(A_{22},B_{21},l) \\ C_{22} \leftarrow Matmul(A_{21},B_{12},l) + Matmul(A_{22},B_{22},l) \\ C \leftarrow [C_{11},C_{12}; \\ C_{21},C_{22}] \\ \textbf{return C} \\ \textbf{end function} \end{split}
```

4 Obliczanie wyznacznika za pomocą LU faktoryzacji

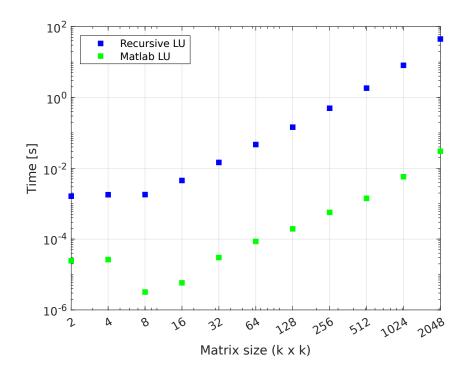
Method	Size	\det
LU	2	-0.471695
Matlab	2	-0.471695
LU	4	0.120058
Matlab	4	0.120058
LU	8	0.222002
Matlab	8	0.222002
LU	16	0.067611
Matlab	16	0.067611
LU	32	12.048640
Matlab	32	12.048640
LU	64	-228023416.067596
Matlab	64	-228023416.067394
LU	128	$-9.769255004377312 \times 10^{42}$
Matlab	128	$-9.769255004369010 \times 10^{42}$

5 Wyniki

Przygotowaliśmy skrypt, który przeprowadza eksperymenty dotyczące czasu i liczby operacji zmiennoprzecinkowych podczas obliczania LU faktoryzacji macierzy. Skrypt generuje losową macierz A o zadanych rozmiarach oraz wykonuje faktoryzację za pomocą funkcji LuRecursive. Następnie mierzy czas oraz liczbę operacji i zwraca średnią wartość dla każdego rozmiaru macierzy. Każdy eksperyment został powtórzony 5 razy na wylosowanych macierzach zadanego rozmiaru w celu zwiększenia wiarygodności wyników. Do operacji zaliczamy działania dodawania, odejmowania, mnożenia i dzielenia, **nie** jest natomiast zliczana liczba przypisań do zmiennej.

Wykresy zostały wygenerowane dla l=64 (optymalna wartość wyznaczona w pierwszym zadaniu). Wyniki zostały zaprezentowane na wykresach w skali log-log, aby odpowiednio pokazać różnice w czasie i liczbie operacji.

5.1 Czas obliczania LU faktoryzacji macierzy

5.2 Liczba operacji zmiennoprzecinkowych

